

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tertia Seraphica Vinea, Sive Tertius Ordo De Poenitentia
à S.P.N. Francisco institutus**

Pauck, Engelbert

Coloniae, 1720

Num. 150. Sancti Religiosi Ordines, qui ex triplici Seraphica Vinea
tanquam Palmites ex vite propullulaverunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64103)

Apostolicam, *Salvatoris & D. N. J. Christi.* &c. datam Romæ ad S. Mariam Maj. 14. Septemb. 1624. post legitimos Processus, illos declaravit veros Martyres, omnibusque Religiosis S. FRANCISCI, & Ecclesiasticis omnibus Diœcesis Molinensis Officium & Missam de iis recitandi ad diem 5. Febr. licentiam concessit.

B. *Viridiana* à Seraphico P. FRANCISCO 1224. ad Tertii Ordinis Institutum inter primas filias recepta fuit. Obiit sanctissimè, erecto corpore, brachiis cancellatis, genuflexa. 1242. & [ut loquitur Martyr. Francisc.] dignis pœnitentiæ fructibus, & miraculorum gloriâ spectabilis. *Innocentius XII.* Officium ejus sub ritu dupl. maj. 1694. toti Ord. Fratrum Min. de Obl. recitari concessit.

Quòd si catalogum contexere vellem de aliis Beatis, sive per formalem Ecclesiæ ceremoniam, sive per Chorizationem, Perennizationem, sive per aliam viam summo Pontifici, & Ecclesiæ placitam? Turbam magnam, & ingentem valde numerum juxta sæculorum cursum producere deberem. Hinc Lectorem remitto ad *Menol. Franc. in Hist. prolog. §. 4.* de Beatis ex triplici Ordine S. Francisci, perenni, & immemoriali Cultu legitimatis. fol. mihi 244. & ad Firmam. Seraph. R. P. Herm. Born Colonia editum 1715. in quo ad singulos anni dies vitam alicujus Sanctæ; vel Beatæ ex III. Ordine refert. Ubi simul allegantur verba *Clementis VIII.* Nunquam scilicet fore laborum finem; si omnes, & singuli [qui virtutibus, miraculis, & sanctitate clari in S. FRANCISCI Instituto vixerunt] à Sede Apostolicâ Beatorum fastis inscribi deberent. Hoc tamen pro gloria Tertii Ordinis breviter allegandum duxi; quòd ex hoc Ordine Pœnitentium 6. alii sacri Ordines propullulaverint, prout authenticis argumentis clarè producit *Orbis Seraph. To. 2. lib. 13. c. 1.*

Primus Ordo seu Palmes ex Tertia Seraphica Vinea profiliens est Ordo Eremitarum S. Hieronymi; quem circa annum 1405. Ven. Servi Dei: Carolus de Monte Granario, & Gualterus Marsus Tertiarii, approbante *Gregorio XII.* erexerunt; unde & griseâ tunicâ more Franciscanorum induuntur, & chordâ (non quidem de canabe, sed coreo) cinguntur, calepodiis, seu ligneis calceis utuntur. Ab *Eugenio IV. Pio II. Paulo II.* provisionibus, & gratiis Ecclesiasticis donantur.

Secundus Ordo, Ursularum dictus à quadam Tertiariâ, Ven. famulâ Dei, B. Angela de Dissenzano, ex partibus Lombardiæ; inter Veronam & Brixiam oriunda, initium sumpsit. Hæc sæpius visa est à terra elevari, & JESU crucifixi amore succensa, Terram Sanctam, & Apostolorum limina visitavit, & demum Brixie cœpit cogitare de instituendo Sodalitio virginum, sub invocatione S. Ursulæ; quod dudum per Angelum ipsi in visione fuerat ostensum. S. Carolus Borromæus cum Episcopo Brixienti & Ferrariensi, obtinuit: ut approbaretur à *Gregorio XIII.* anno 1572. 24. Novemb. Deinde per Galliam mirè crevit hæc Sodalitas, cujus Constitutiones propriæ, Tertio S. FRANCISCI Instituto additæ, & postmodum à *Paulo III.* approbatæ sunt. Prospiciè primùm vivebant Ursulinæ in propriis quidem, sed amplioribus domibus, cum magno puellarum bono, civium exemplo, & solatio; donec Franciscus Gonzaga ex totius Ordinis S. Francisci Ministro Gen. Episcopus Mantuanus optimis legibus, hoc Institutum ad communem vitam translatum, communire voluerit. *Ita Orbis Seraph. Tom. 2. Lib. 12. c. 8.*

Tertius & Quartus Ordo initium duxerunt à S. Francisca Romana Vidua, & S. Brigitta, quarum altera novum Ordinem sub titulo S. Salvatoris, altera sub Regula S. Bene-

S. Benedicti fundavit. Utramque autem prius in III. Ordine S. Franc. de Pœn. Professionem emisisse, testantur *Arturus in Mart. Franc. ad diem 9. Martii. Bordon. in Chron. & Bullario trium Ordinum. Chron. Prov. Portugal. parte 1.* aliique non pauci apud eosdem. Et quidem de S. Francisca legitimus; eam primò sub P. Bartholomæi Minoritæ Confessarii sui [ex Conventu trans Tyberim] obedientia & directione omnia sua consilia promovisse. De S. Brigitta verò constat: quòd in contestationem prioris suæ Professionis sub Tertia Regula S. Francisci nodoso se fune cinxerit, & apud Moniales Franciscanas S. Laurentii in Panis Perina sepeliri elegerit.

Quintus Ordo. à Ven. Famula Dei (Maria Longa) originem trahit (Capucinarum) dictus. Hæc famula Dei ex Iberum solo oriunda, supremo Regni Neapolitani Cancellario in matrimonium data, quæ Divæ Virginis apprimis devota, ex Lauretana Peregrinatione, ad votum in infirmitate emissum persolvendum, susceptâ, Neapolim redux hospitale largis proventibus dotatum fundavit pro morbo incurabili laborantibus: cumque opes ejus tam copiosè affluerent; etiam Parthenonem Sanctimonialium in honorem B. Virginis (in Jerosolymis dictam construxit, Grandis stupor, & mira ædificatio mundum Neapolitanum pervaserunt; quando conspexit tam præcellentem, & perillustrem Dominam contemptis sæculi illecebris, humilem III. Ordinem de Pœn. assumere, religiosis suis Confororibus ut ancillam famulari, solemnem claustralis vitæ Professionem emittere, & ex *Pauli III.* Jussu suo noviter fundato Monasterio ut Abbatissam præesse. Neque in hoc perfectionis gradu sistebat Famula Dei, sed prioris Instituti sui Regulis paululum immutatis, cum suis Tertiariis Sanctimonialibus ad hoc ar-

denter anhelantibus, maxime verò S. Cajetano persuadente, Auctoritate Apostolicâ ad primam Regulam S. Claræ accuratè servandam, perpetuo se voto adstrinxit. Quia verò tunc temporis Neapoli nulla adhuc P. P. Reformatorum notitia, vel domicilium erat; præfatæ Moniales spiritali P. P. Capucinatorum gubernio eadem Auctoritate sunt commissæ; quod occasionem & causam dedit Nomini Capucinarum, denominatione hac ad plures Italiæ & Germaniæ Conventus translata. Verùm cujuscunque tandem hæc Moniales directioni subsint, certè jure meritissimo Clarissarum, aut Coletanarum titulo gaudebunt. prout *Orb. Seraph. Tom. 2. Lib. 11. C. 10. n. 381.* apertè demonstrat.

Sextus Ordo. Insuper bellum, quod Seraphicus Pater tartareis potestatibus, Pœnitentiæ, Orationis, Prædicationis, aliisque spiritalibus exemplaris vitæ, & ædificationis armis indixerat, etiam materiali gladio per quosdam suos Filios (S. Joannem de Capistrano, B. Franciscum Ximenium, aliòsque permultos) summâ cum laude prosequi contendit; dum sacram militiam contra visibiles Dei, & S. Matris Ecclesiæ hostes suscitavit, conscripsit, armavit. Enim verò anno 1623. Ferdinandus Gonzaga Mantuæ Dux, præmissis in Conventu Ara-Cælitano [cum Carolo Nucernensium Duce, & Alphonso Comite Atamio Alemanno] Novitiatus inchoavit cum Franciscanis consilio, sen. et ipsos, fortunas, & arma sua in S. Rom. Ecclesiæ, & immaculatæ Conceptionis B. M. V. defensionem, ad Catholici nominis exaltationem, ad infidelium quorumcunque extirpationem, Deo omnipotenti consecrare decreverunt. Hunc Ordinem militarem Equitum Regularium approbavit *Urbanus VIII.*, & sub titulo immaculatæ Conceptionis (teste *Menol. Franc. fol. 331. in Hist. prolog.*) sub Regula S. FRANCISCI, sub protectione Archangeli Mi-

Michaëlis, & S. Basilii Episcopi Institutum confirmavit; eorumque publicam Professionem, anno 1624. 21. Jan. ad manus suas emissam suscepit. Eorum autem primaria & fundamentalis ratio fuit: ut nempe dicerentur Equites S. Militiæ Christianæ, sub Regula S. FRANCISCI, & sub Immaculatæ Conceptionis titulo; qui solemnī voto, & juramento se obligarent, in quavis occasione, terrâ marique contra quoscunque S. R. Ecclesiæ hostes decertare.

Sunt & alii religiosi Ordines, Status, & Conventus; qui vel à S. FRANCISCO tanquam fonte totaliter profluunt, vel saltem rivulos suos indè trahere dignoscuntur. Nam

Primò. S. Petrus de Alcantara, Franciscanus Discalceatus, Seraphicæ Virginis Theresiæ Confessarius; verbo, & exemplo, consilio, & factò, promisso & assistentiâ, zelosè & efficaciter adjuvit reformationem antiquissimi & celeberrimi Carmelitarum Ordinis.

Secundò. S. Franciscus de Paula, natiuitatem suam, educationem, primam Professionem, & inclyti Minimorum Ordinis institutionem Seraphico P. FRANCISCO debet & adscribit: in hoc præsertim eidem primatum cedens, quòd, dum ille suos Assedias [Minores] nuncupat: hic Minimos appellare non gravetur. Quidquid in hoc puncto invidiæ, livoris, odi, simultatis, aut iudicii disquirendum occurrit: aliorum studio, calamo, & iudicio decidendum relinquo. *At gubern. in Orb. Seraph: To. 2. L. 13. C. 4.*

Tertiò. S. Ludovicus IX. Galliarum Rex III. Ordinis S. Franc. Regulam professus ex laudatissimo Zelo Parisiis illarum Feminarum cœtum collegerat; quæ laboris impatientes, turpis lucri quæstu venalem pudicitiam exponere non erubescabant; iisdem domum quandam Palatio suo vicinam: quam Filiarum Dei domum, seu Cœnobium vocitabant: ædificari, iisque simul collectis, necessaria

Vinea Seraphica

ad victum, & vestitum, nil ultra postulanti- bus, suppeditari voluit; quo factò lupanar exspoliavit omnibus illis, quæ solius inopiæ titulo peccare consueverant: pro quibus in sancto Proposito conservandis sufficientes in Testamento reditus reliquit.

Quartò. Serenissima patiter & piissima Regina Sancia Tertiaria circa annum 1324. (P. Philippi Aquerii Confessoris sui consilio, & operâ) plures hujusmodi miserabilium personarum centurias, ad veram Pœnitentiam Neapoli perductas, duobus Monasteriis [nempe S. Mariæ Magdalenæ, & S. Mariæ Egyptiacæ] amplissimo proventu dotatis sub Fratrum Minorum regimine, Apostolicâ Auctoritate conclusit. Quæ Monasteria tamen successu temporis pro solis deputata sunt Virginibus Monialibus.

Quintò. Equites S. Sepulchri à gloriosissimis Christiani Nominis Ducibus (Balduino, & Godefrido) descendentes, purè à P. Guardiano Jerosolymitano creantur. Cinguntur gladio, & torque aureâ insigniuntur, suâque Nobilitate firmantur. Qui Equestris Ordo specialibus suis Constitutionibus regulatur.

Sextò. Ordo Ascensionis D. N. J. C. Regulam Fratrum Minorum sub invocatione S. FRANCISCI assumens; sed additis quibusdam Constitutionibus Habitum variando, novam quodammodo Religionem constituit. De qua maximè agit *Wading. Tom. 1. Annal.* ubi omnes Congregationes, (quæ in Ordine FF. Min. numerantur) clarè recenset.

Septimò. Ordini Equitum Militiæ Christi initium dedit P. Stephanus Minorita. ex Prov. Lusitan. Regis Dionysii Minister fidelissimus, Consiliarius, Confessarius. à *Clemente V.* creatus Episcopus Portuensis in Lusitania. Deinde ob suas eximias virtutes ab eodem Christi Vicario summè eomendatus, ad Ecclesiæ Ulyssiponenfis Insulam assumptus. Cum is anno 1313. ad ipsum Clementem

Y

Regius

Regius Orator venisset pro Commendis Templariorum tunc extinctorum impetrandis; ex ejus consilio, novus Ordo, sub titulo: Equitum Militiæ Christi, institutus est à Rege Lusitaniæ; cum annexione Commendarum prædictarum & Confirmatione Apostolicâ Joannis XXII. additâ speciali Bullâ: *Cum bonorum bonorum. &c.* datâ. 14. Martii, 1319.

Qui plures Ordines, Congregationes, Confraternitates, piæque perpetuæ memoriæ Foundationes ex hac III. Seraphica Vineâ, tanquam tot novos palmites desiderat: consulat *Historica prolog. Menol. S. Franc. sub finem. §. 11.*

Quantùm ad Hierarchicam Dignitatem Personarum, à quibus Habitus Tertii Ordinis S. FRANCISCI assumptus est; nulla est in Statu Ecclesiastico Gradus Excellentia: quæ de eo, & de qua vicissim Tertius hic Seraphicus Ordo gloriari non possit.

Summi Pontifices ex III. Ordine S. FRANCISCI,

Ex summis Pontificibus Ordinem III.
S. Franc. de Poen. susceperunt.

CLI. **G**regorius IX. Erat hic oriundus de civitate Anagninæ, Hugolinus antea dictus. Tristerii de Comitibus Signinæ Filius, Episcopus Ostiensis, & Veliternus, Innocentii III. Nepos. Creatus Romæ, & coronatus ad S. Petrum 5. Kal. April. 1227. Creavit Cardinales 13. Chronica & Scriptores Ordinis ipsum mirè commendant de sanctitatis commercio, quod cum S. Francisco, ejusque Sociis & Fratribus perennavit, quorum Habitus ad excellentiores fines sæpius portavit, Apostolicam suam Dignitatem, suamque Majestatem sub paupere cucullo abscondit, Ss. FRANCISCUM, Antonium, & Elisabetham canonizavit, plurimâque præ-

stitit. Ob quæ meritò dicat Ordo Seraphicus, illum fuisse suum Pontificem. Vixit in Pontificatu Annos 14. Menses 5. dies 10. quibus Jus Canonicum suis Decretalibus clarissimè instruxit. Obiit Romæ 11. Kal. Septemb. 1241. Corpus ejus sepultum est in Basilica S. Petri. Ita *Lancellot. in Bullar. Chron. Rheinecc. in Biante. Sann. Fortun. Huber. fol. 211.*

Martinus IV. Sanctitatem suam beatâ morte, crebrisque miraculis ad Sepulchrum suum editis testatam fecit. Fuit is natione Galus, ex Brya, nobili Monpinciorum Familia originem trahens. S. R. E. Cardinalis, titulo S. Cæciliæ, Legatus Apostolicus in Gallia, quando ad summi Pontificatus apicem fuit evectus. Fuit autem vir optimus, & integerrimus, Ecclesiasticæ Auctoritatis Propugnator acerrimus, in ædificando magnificus, in Pauperes, & Nobiles calamitatibus oppressos munificentissimus. Quanti æstimaverit Ordinem Fratrum Minorum; non modò constat ex eo; quòd Generalibus & Provincialibus dederit auctoritatem, nomine S. R. Ecclesiæ instituendi Syndicos, sed etiam, quòd ante mortem Religioso Ordinis Habitu vestiri, & in eodem sepeliri voluerit, suumque corpus Assisium ad S. FRANCISCI Ecclesiam transferri mandaverit, relicto inter alios Jacobo Sabello Cardinale, Testamenti sui Executore. Qui dum ad summi Pontificatus honorem ascendit sub nomine Honorii III. etiam quoad hoc voluit ultimam Sancti Pontificis voluntatem impleri, scriptis Perusium litteris; nam ibidem obiêrat Martinus IV. anno 1285. Translationem hanc ægre tulerunt Perusini, nolentes sanctum corpus à se dimittere, sed in Cathedrali Ecclesia S. Laurentii apud se sepeliendum curaverunt; cumque post annos aliquot Templum repararetur: inventum est idem corpus omnino integrum, Habitusque Minoriticus, in quo sepultus erat, omnino il-